

ישועה מעל הטבע

בספר "ופריו מתוק" מובא ספור מרגש עד דמעות, אותו סיפר רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, על כוחה של תפילה פשוטה הבוקעת מעומק הלב שעצמתה האדירה עשויה לשנות את סדרי הטבע ולחולל מהפכה של ממש, גם בעת שנראה כי כלו כל הקצים.

היה זה בסיומו של אחד מהשעורים הרבים שנוהג הרב שליט"א למסור מעת לעת לפני צבור גדול של רופאים בנושאי רפואה והלכה.

ביציאה מבית המדרש שבו נמסר השיעור, הבחין הרב ברופא דתי בכיר הממתין לו מחוץ לפתח בית המדרש. סבר פניו של הרופא הראה על סערת רגשות שבה הוא נתון, בידיה הוא אחז שקית מסתורית.

"דוקטור, רצית לומר לי משהו?", התעניין הרב, ובמקום תשובה הכניס הרופא את ידו לשקית והוציא ממנה סידור, סידור תפילה לתלמידים, כזה שילדי תלמודי התורה רגילים להתפלל מתוכו.

"מה מיוחד בסידור הזה?" השתומם הרב, "מדוע הוא גורם לך להתרגשות רבה כל כך?" "סידור זה שייך לבני הקטן", הסביר הרופא, ומיד המשיך בסיפורו: התחתנתי לפני כחמש עשרה שנים. לאחר שחלפו כמה שנים מנשואי וטרם זכינו להיפקד, התחלנו לדרוש ברופאים. לצערנו הרב, הללו לא היינו זקוקים לזמן רב כדי לדעת שעל פי הרפואה, בדרך הטבע אין סיכוי שנזכה להביא ילדים לעולם.

תחלה ניסינו להאבק ברוע הגזרה. ניסינו לפנות לרופאים בכירים יותר, עברנו בדיקות וטפולים, אולם גם לאחר כל המאמצים התאכזבנו מההבנה שהמצב לא השתנה בכהוא זה. סכוינו להביא ילדים לעולם שאפו לאפס.

רק לאחר שהשלמנו עם מצבנו פנינו להגיש בקשה לאמיץ ילד. גם כך היה עלינו לעבר דרך לא קלה, אשר בסופה קבלנו לאימוץ תינוק קטן וחמוד, אשר הציף את ביתנו ברוח חיים וכאשר במהלך השנים שחלפו מאז, השקענו בילד את כל מאמצינו כביכול היה בנו הביולוגי ולא חסכנו כל השתדלות ומאמץ כדי להעניק לו בכל תחום את הטוב ביותר.

בהגיע הילד לכתה א' החלטנו לשולחו לתלמוד תורה וכבר בימים הראשונים הבנו שבחרנו את הבחירה הנכונה ביותר. הילד שמח ללכת בכל יום לתלמוד תורה ולחזור ממנו כשהוא גדוש במטען רוחני חיובי. ואף אנו התחזקנו בזכותו.

חודשים מספר לאחר כניסתו של הילד לתלמוד התורה נערכה לילדי כתה א' מסיבת סידור ברוב פאר והדר. התרגשנו ושמחנו מאד עם ילדנו המאומץ וחוינו אתו יחד את החזרות וההכנות. ---- סוף סוף הגיע היום הגדול, המסיבה היתה מרוממת, ובסיומה קיבל כל ילד סידור תפילה מהודר.

כאשר שבנו לביתנו, שמתי לב שהילד נתון בסערת רגשות בלתי רגילה עיניו שזהרו באור בלתי רגיל ופניו שקרנו באושר עילאי, העידו על ההתרגשות הגדולה המתחוללת בקרבנו. הוא חיבק את הסידור אל לבו ולא הסכים להרפות ממנו גם לאחר שעה ארוכה הדבר היה לפלא בעיני, אמנם היתה מסיבת סידור, אך עד כדי כך.

התיישבתי לצדו וניסיתי לברר מפיו את סיבת התרגשותו המיוחדת "ילדי היקרי, פניתי אליו, "מפני מה אתה מרגש כל כך?! הוא הביט בי בחוסר הבנה: "מה השאלה", השיב לי בתמיהה, "הרי היום סוף סוף זכיתי לקבל סידור!!!" ורק בגלל זה אתה כל כך נרגש ונסער? המשכתי לברר.

רבינו משה בן נחמן זצוק"ל - הרמב"ן

נתגלה בכתב יד עתיק: הרמב"ן היה מתפלל תפילה זו 3 פעמים בכל ראש חודש:

"יהי רצון מלפניך, ה' אלוקי ואלוקי אבותיי, שתברך כל מעשי ידיי עד בלי די, מידך המלאה תשביעני, ומאוצרך הטוב תמלא ביתי ותשביעני, ותצליח דרכי ואורחותיי ושמור רגליי ונתיבותיי, כי בידך מסורים כל חי.

ויהיו מזונותיי בידך מסורים ומתוקים, ולא יהיו ביד בני אדם, כי הם מרים וקשים כלענה, בבושת פנים מכלימים. לכן, ברחמיך הרבים תחתום לי מזונות מידך הטובה המלאה, ויהיו שלמים. ותדריכני בדרך ישרה לפניך ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיי, כי א-ל רחום וחנון אתה. ברוך שומע תפילה".

צריך שיכוון בלבו פירוש המילים שימוציא בשפתיו ויחשוב כאילו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו, עד שתישאר מחשבתו ומונתו זכה בתפלתו. ויחשוב כאילו היה מדבר לפני מלך בשד ודם, היה מסדר את דבריו ומכוון בהם יפה לבל יכשל, קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חוקר כל המחשבות.

שזלחן ערוך, סימן צ"ח סעיף א'.

פרשת ויקהל- שקלים

חודש אדר א' תשפ"ד

לעילוי נשמת

הר"ר אלטר אהרן יצחק
ב"ר יוסף הרשקוביץ זצ"ל
נלב"ע י"ז טבת תשע"ז

Shch3910@gmail.com

”ובכל יום” בא לרמז על מניעת עז פנים וכל הפגעים הנחשבים שלא יבואו למחר ובכל יום קודם התפילה.

כח התפילה

הגאון רבי דב יפה זצוק”ל

אחד הדברים היותר מושרשים אצל עם ישראל, שכאשר יהודי זקוק לישועה, להצלחה וכדומה, הוא פונה לשפוך ליבו בתפילה לקב”ה שיחוס וירחם. וכפי שנראה להלן, כבר אמותינו הקדושות אחזו באומנות התפילה, ופעלו באמצעותה, לבטל גזירות ואף לשנות הטבע.

הנה, הגמ’ במסכת בבא בתרא (דף קכ”ג) מביאה את דברי רב, שאף שוודאי שהתורה לא כותבת גנותם של צדיקים, אפילו הכי לא נמנעה התורה לכתוב שעניי לאה היו רכות, משום שלא גנאי הוא ללאה אלא שבח הוא לה, כי הסיבה שענייה היו רכות נבעה מכך, ששמעה שהיו אומרים שני בנים יש לה לרבקה ושתי בנות יש לו ללבן, גדולה לגדול [לאה לעשיו] וקטנה לקטן, והייתה יושבת על פרשת דרכים ושואלת - גדול מה מעשיו? אמרו לה, איש רע הוא מלסטם את הבריות, קטן מה מעשיו? איש תם יושב אוהלים. והייתה בוכה עד שנשרו ריסי עיניה.”

ה’מדרש רבה’ (פרשה ע’) מוסיף, ”שהייתה לאה בוכה ואומרת, יהי רצון שלא אפול בגורלו של רשע. אמר ר’ הונא קשה היא התפילה שביטלה את הגזירה, ולא זו בלבד, אלא שקדמה לאחותה.”

ובזוהר (ויחי וכ”ג) כתוב (בתרגום מארמית): ”הרבה דמעות שפכה הצדקת להיות בחלקו של יעקב ולא בחלקו של עשיו, וזהו מה ששנינו שכל אדם שמוריד דמעות לפני הקב”ה, אעפ”י שנגזר עליו גזירה הגזירה תקרע ולא תוכל אותה גזירה לשלוט בו.”

למדנו אם כך, את גודל כוחה של תפילה ובפרט בדמעות, שמועילה לבטל אפילו מה שנגזר על האדם.

מעשה שהיה בנערה מסוימת, שמסיבות שונות סברו שהיא צריכה להתפשר על שידוך עם בחור שאינו לומד כל היום, וגם הגרא”מ שך זצ”ל הסכים לכך.

והנה, כאשר אמרו זאת לנערה, פרצה בבכי, ואמרה שמעודה שאפה לבעל שישקוד בכל היום על תלמודו.

כאשר שבו וסיפרו לרב שך את תגובתה, אמר, שאם כך היא רשאית להמתין עד שתשיג את מבוקשה, כי מעלה רוחנית שחפצים מאד להשיגה - משיגים! ובאמת, לאחר זמן מה עלה בידה להשתדך עם בן תורה גמור, וזכתה להקים בית של תורה.

לפי זה, נערה זו הלכה בדרכה של אמנו לאה, וזכתה בכח בכייתה ודמעותיה לזיווג הגון, כפי שזכתה לכך אמנו לאה מכח תפילתה ודמעותיה ---- כל אחד יכול לשפוך שיח תפילה על צרותיו ונסיונותיו, הרבה פעמים, עם דמעות ובלי להרפות, ויזכה לסייעתא דשמיא.

כתב רבנו בחיי (דברים י”א): ”וצריך אתה לדעת כי כח התפילה גדול אפילו לשנות הטבע... כמו שמצינו ביצחק, שנא: ”ויעתר יצחק לה’ לנוכח אשתו”, ודרשו חז”ל, מפני מה התעקרו אמהות, מפני שהקב”ה מתאוה לתפילתם של צדיקים. בארו לנו בכאן כי לא בא עקרות האמהות אלא מפני התפילה, וכשהתפללו נשתנה בהן הטבע.

והילד שבטוח עד עצם היום הזה שאני הוא אביו הביולוגי, השיב לי כשענינו מוצפות בדמעות: ”אבא, הכיצד לא אתרגש?! סוף כל סוף יש לי סידור משלי. ברוך ה’ למדתי ואני יודע להתפלל. עכשיו אוכל לבקש מרבוננו של עולם שיתן לי אח! אתה יודע שאני לא רוצה להשאר בן יחיד. מהיום לא אפסיק להתפלל ולהתחנן: אנא, רבוננו של עולם, ברחמיך הרבים, שלח לי אח קטן וחמוד!”

רחמתי עליו כל כך. מול רצונו הטהור כל כך של הילד הצדיק והתמים לא יכולתי להישאר שווה נפש. לבי נחמץ בקרבי על כך שאינני יכול לגלות לו את העובדה הפשוטה, כי אין כמעט כל סיכוי רפואי שיהיה לו אח.

בנקודה זו הפסיק הרופא את סיפורו, קולו השתנק והוא התקשה לכלוא את דמעותיו. אך בקושי הצליח לסיים את דבריו: ”כבוד הרב מאז אותה מסיבת סידור חלפו קצת יותר מתשעה חדשים. כעת אני יכול לבשר לרב. שהיום בבוקר זכינו בסיעתא דשמיא להכניס את בננו היקר שנולד לנו לאחר כחמש-עשרה שנות עקרות, בבריתו של אברהם אבינו.”

גם לאחר שנראה היה כי אפסה כל תקוה, מסתבר כי תפלתו של הילד הקטן שנאמרה בתמימות ומתוך לב טהור, פעלה את פעולתה והחשיה את הישועה מעל לדרך הטבע.

ארבע אמות של הלכה

יהי רצון מלפניך... שתצילני היום וכו’

נוסח אשכנז: יהי רצון מלפניך... שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים ומעזות פנים, מאדם רע, [מיצר רע], ומחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע, [מעין הרע, מלשון הרע, ממלשינות, מעדות שקר, משנאת הבריות, מעלילה, ממיתה משנה, מחלים רעים, ממקרים רעים] ומשטן המשחית, מדין קשה ומבעל דין קשה, בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית [ומדינה של גיהנם]. - כל מה שבסוגריים: נוסח ספרד.

אומר הטור (מו): ואומר ”יהי רצון” עד ’בין שאינו בן ברית’ ואם ירצה להוסיף עוד בקשות, הרשות בידו ואין בו משום שינוי מטבע.

בסידור תהילה לדוד (עם פסקי הגר”ד פיינשטיין זצוק”ל) מובא בשם הגר”א שלא לומר את ה”יהי רצון” בשבת קודש.

הגאון רבי שמואל הומינר זצוק”ל מסביר את תפילה זו ונביא את עיקרי הדברים: מעזי הפנים - מאנשים שיש להם עזות. מעזות פנים - שאני לא אהיה עז פנים. מאדם רע - אפילו לזמן קצר. משכן רע - כפשוטו. מפגע רע - מכל מיני פגעים רעים. משטן המשחית - הוא היצר הרע עליו התפללנו ב”יהי רצון” הראשון. מדין קשה - כאן מתפללים הנידון והדיין. וכן לבקש על דין של מעלה.

הגאון רבי ברוך עפשטיין זצוק”ל בספרו ’ברוך שאמר’ תוהו: לכאורה אחרי שתפילה זו נקבעה לאמרה בכל יום, אם כן היה די לומר רק שתצילני היום או בסתם שתצילני, ולא להוסיף ”ובכל יום” כיון שלמחר יאמרו אותה מחדש. ואולי הכוונה, שאולי יקרה למחר אונס שלא יוכל להתפלל, או באיזה יום מימים הבאים, לכן מתפללים על זמן העתיד בסתם. ובדרך צחות אפשר לומר, כי הנוסח

ולהכיר את החרון אף הניתך רחמנא לצלן, על ידי המכות התכופות, המצב הזה מחייב להיות נושא בעול. כן עורר לעשות חבורה מיוחדת שתתחזק במיוחד בתורה ויראת שמים וקיום המצוות לבטול גזרת הכלל. עורר לכוון מאד בכל התפלות בענין ישועת ישראל, כגון: בשמונה עשרה, ראה נא בענינו, תקע בשופר, השיבה שופטינו, ולירושלים, את צמח דוד, ותחזינה עינינו, ביהי רצון שאחרי התפלה ועוד.

בזמן ששיבת מיר הגיעה ליפן, אחד התלמידים חלה בטיפוס באפן קשה מאד. מאמצי הרופאים להצילו לא הצליחו, והחלו בו סימני גסיסה. הרופאים קבעו שאפסו סכויי לחיות, ורגעיו ספורים. הידיעה הובאה במהירות למשגיח, הוא נגש לארון הקדש, פתח אותו והחל לקרא את דברי הגמרא בהתרגשות: תנו רבנן, מי שחלה למות וכו', ואפלו תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדים עליו חובה, ואחד מלמד עליו זכות - נצול וכו'. אחר כך סגר עליו בקול פולח כליות ולב: רבונו של עולם! התלמיד החולה שעזב את בית הוריו בגרמניה ונדד לשיבת מיר בליטא, האם אין לו זכות אחת מני אלה?

אחר המלצת זכות זו אמר תהילים יחד עם כל בני הישיבה, ובדיקו ברגע זה חלה הטבה מפתיעה במצבו של החולה! מצבו השתפר והלך עד שהחלים כליל ולא נשאר בו שום רושם של המחלה!

בספר "מופת הדור" מסופר על כח הרצון הגדול שפעם בלבו של המשגיח הוא שמר על סדריו בלימוד ובטיפלה, והשתדל שלא לשנותם לעולם.

בהיותו בקלם נשא אשה. אחרי חתונתו המשיך ללמד ב"תלמוד תורה" בקלם בהתמדה ועמל נפלאים. מעולם לא אחר לסדרי הישיבה גם בהיותו אברך. וכן מעולם לא אחר לתפלת שחרית בישיבה, ולא עוד, אלא שהיה מקדים זמן רב לפני תחילת התפילה.

מספרים שפעמים בלבד בימי חייו הגיע לתחילת פסוקי דזמרה. פעם אחת היה זה כשנולדה לו בת בביתו, כדרך הזמן ההוא שלא היו עדין בתי חולים ליולדות. ופעם שניה בזמן המלחמה העולמית, כשגלתה הישיבה לעיר קייידאן, ומסיבה הלכתית נאלץ להתעכב באכסניה והגיע לפסוקי דזמרה.

למה מזלזלים בתפילה!?

הגאון רבי משה רזנשטיין זצוק"ל

מפני מה אנו מזלזלים בתפילה, ובכל צרותינו אין אנו דורשים את ה', אלא הולכים לדרוש אלוהים אחרים, מינים ממינים שונים, הלא בדורות הראשונים לא ידעו, כי אם לדרוש את ה' כמו שכתוב בתורה על רבקה אמנו "ותלך לדרוש את ה'", ובנביאים, אם כשהיו חולים הלכו לדרוש ברופאים ולא בה', היה נחשב הדבר לחטא מה שדרש ברופאים, ולא דרש את ה'.

והנה נראה עתה שכמעט נשכח מהעולם בעת צרה לדרוש

להצטרפות לתפוצת המייל:
shch3910@gmail.com

"עוד מועילה התפילה לבטל הנגזר, כמו שמצינו בחזקיהו שהוסיף לו הקב"ה חמש עשרה שנה בכוח התפילה, שנא': "שמעתי את תפילתך ראיתי את דמעתך... הנני יוסיף על ימך חמש עשרה שנה", ומילת יוסיף לאות, שהיה זמנו קצוב והועילה לו תפילתו לבטל הגזירה".

כתב הרמח"ל (מסילת ישרים פרק י"ט): "הזכיר התנא במסכת ברכות, 'דע לפני מי אתה מתפלל', שיסתכל האדם ויתבונן היטב שהוא עומד לפני הבורא ית"ש ונושא ונותן עמו, אעפ"י שאין עינו של אדם רואה..."

"אמנם מי שהוא בעל שכל נכון, במעט התבוננות ושימת לב יוכל לקבוע בלבו אמיתת העניין, איך הוא נושא ונותן ממש עמו יתברך, ולפניו הוא מתחנן ומאתו הוא מבקש והוא יתברך מאזין ומקשיב לדבריו".

זוהי א"כ צורת התפילה, שבתפילתו יחוש איך שהוא פונה לקב"ה בעצמו ומתחנן לפניו, והקב"ה מאזין לדבריו. אלא שהמסילת ישרים מוסיף, שדרושה מעט התבוננות בכדי שיוכל לקבוע בלבו עניין זה.

זעקת התפילה

הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

"ויזכור אלקים את רחל וישמע אליה" (בראשית ל, כב). אומר המדרש תנחומא: ילמדנו רבנו, אם היתה אשתו מעברת, מהו שיתפלל "יהי רצון שתלד אשתי זכר?" וכו'. בשם רבי יוסי אמרו: אף על פי ששנינו, היתה אשתו מעברת ואמר "יהי רצון שתלד אשתי זכר" הרי זו תפילת שוא - אינו כן - אלא אפלו עד שעה שתשב על המשבר, יתפלל שתלד זכר, לפי שאין קשה לפני הקדוש ברוך הוא לשנות את הנקבות זכרים והזכרים נקבות.

והוא באמת חידוש וגלוי גדול בענין התפילה, שאפילו להפך טבע ממש, עד שההלכה פסוקה שזה תפלת שוא, ובכל זאת, אם כן מתפלל ומבקש רחמים, יוכל להפך גם הטבע, והמחלקת היא רק על הלכתחלה אם מתפללים על הנס או לא, שבאמת הטבע הוא גם כן נס, רק נס נסתר. וברמב"ן ז"ל (סוף פ' בא) וזה לשונו: ואין לאדם חלק בתורת משה רבנו, עליו השלום, עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם נסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים, בין ביחיד. עד כאן לשונו. ואם מתפלל ומתרום להבין את זה, שאין שום טבע, ומי שאמר לשמן וידליק יאמר לחמץ שידליק - אין שום נפקא מנה אם כבר העבר זכר או נקבה, ואין שום קושי לפניו יתברך.

המשגיח הגאון הצדיק רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל היה נושא בעל הכלל והפרט בכל כחו, על ידי השתתפותו האמתית בצערם ותפלתו להצלחתם. היה נכנס לעמק המצב, והיה מתעורר מאד להתחזק בתפילה מעמק הלב למענם ולעשות זכויות עבורם. ידוע שהרבה גזרות הסיר בתפלותיו, הן מהכלל והן מהפרט.

עוד בהיותו בחוץ לארץ, בכל עת שנשמעה סכנה על ארץ ישראל, היה מעורר רחמי שמים בתפלותיו, והיה נגש בעצמו לפני התיבה לומר תהילים. גם גדולי הדור היו שולחים אליו להתפלל על כל מרעין בישין, באמרם שחזקה על תפלתו שאינה חוזרת ריקם.

כששמע על ענשי שמים, הזמין בני תורה לביתו להתוועדות, ובתחילת דבריו היה אומר: צריך להתבונן

אדם רע או חבר רע

הרב אייזיק רוזנבלום שליט"א

יש משהו מאוד מעניין שאנחנו אומרים כל יום בתפילה. בסוף ברכות השחר, מגיעה התפילה "ויהי רצון מלפניך... שתרגילינו בתורתך... והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע...". לכאורה מדובר בכפילות לשון. אם אנחנו מתפללים לקדוש ברוך הוא שירחיק אותנו מאדם רע, התפילה הזאת כוללת גם הרחקה מחברים רעים. לא כך? אנחנו רוצים שלא להיות בכלל בקרבתם של אנשים רעים, בין אם הם חברים שלנו ובין אם לאו.

וכמו לא די בכך, בקטע הבא של התפילה, שמקורו בגמרא בשם רבינו הקדוש, אנו מתפללים: יהי רצון מלפניך... שתצילני היום ובכל יום... מאדם רע, מיצר רע, ומחבר רע...". שוב חוזר אותו הדבר עלם עצמו. אנחנו מבקשים להינצל מאדם רע, ולהינצל מחבר רע. אם נינצל מאדם רע, זה אמור לכלול ממילא גם להינצל מחבר רע. לא כך? אלא מה, נראה שאפשר לומר שיש כאן שיעור מאוד חשוב עבורנו לחיים.

יש אנשים שהם אנשים רעים בעצם מציאותם. הם לא מפרגנים, תמיד יש להם ביקורת, הם אוהבים להתלונן, רואים שחורות, משרים מסביבם אווירה לא נעימה. אנשים רעים! אנחנו לא רוצים להיות בקרבתם ואנחנו מתפללים לקב"ה שירחיקו אותנו מהם ויציל אותם מידם.

אבל יש אנשים טובים, הם יכולים להיות יראי שמים, בעלי מידות טובות, בעלי עין טובה ומשרים סביבם הרגשה מאוד טובה. אבל בתור חברים הם פחות טובים. למה? יש מגוון רחב של סיבות.

יש אנשים שהם בעלי לשון הרע לדוגמה, מי שיהיה חבר שלהם אחת דתו להיכשל בהרבה מאוד איסורים, ולכן הם עונים לגדר של 'חבר רע', למרות שאת כל שאר המצוות הם מקיימים בהידור ובדקדוק ושירתת השמים שלהם יוצאת מן הכלל.

לפעמים זה אפילו לא פגם בחבר עצמו. הוא אדם ממש מושלם, כל כולו יראת שמים טהורה ומידות טובות. אבל עבור חלק מהאנשים, הידידות עמו עלולה להיות מזיקה, אולי הם עלולים להרגיש שהם בתחרות הרסנית מולו, אולי הם עלולים להיכנס למצב של שברון לב מזה שהם החוליה החלשה יותר בחברות ושהחבר המושלם עובר אותם בכל קנה מידה.

לכל אדם יש את מבנה האישיות שלו, סגנון החשיבה שלו, לא כל אדם חיובי ואיכותי, מתאים לכל אדם חיובי ואיכותי כחבר, לפעמים הוא יכול להיות איש מושלם, אבל חבר רע עבור אדם מסוים, ולכן אנחנו צריכים להתפלל על שני העניינים הללו: הרחקה מאדם רע, והרחקה מאדם טוב שהוא חבר רע...

את ה', ומדוע? הנה מספרים העולם על עני אחד שצווה בביתו לעשות לו מטעמים אשר ראה בביתו של עשיר ותאב להם, והנה אמרו לו שחסר להם מין זה אשר דרוש למטעמים, השיב להם: תעשו בלי מין זה, חסר עוד מין תעשו גם בלי מין זה, עוד מינים אחרים תעשו בלי מינים אחרים, ומובן איך ערבו לו המטעמים האלו, התקצף על העשירים, וקרא בחמת רוחו, מי יוכל להבין את העשירים ואת מטעמיהם אשר אינם ערבים כלל!

כן הוא הדבר במה שנתרחקנו מלדרוש את ה' ומלהתפלל אליו בעת צרותינו, רחמנא לצלן, מפני שכמה פעמים עשינו זאת ולא ראינו תועלת גדולה בזה. לכן החלטנו: שהמטעמים האלו לא טובים, ומי יוכל להבין את העשירים הקדמונים אשר אכלו תמיד מטעמים כאלו וערבו למו, הלא אנחנו רואים שאינם ערבים כל כך. זאת היא הסיבה ששקע העולם בעבודת אלוהים אחרים אף הטובים והגדולים, וחדלו מלדרוש את ה' בעת צרתם. והנה לא ידענו, כי מפני מה אינם ערבים לנו המטעמים של העשירים הגדולים אשר היו בעולם, מפני שמחסרים אנחנו כמה מינים הדרושים למטעמים ולכן אינם ערבים לנו, ולא השגנו ישועה, ולו עשינו המטעמים כראוי וכנכון וכאשר עשו העשירים הקדמונים, אז ידענו באמת כמה טובים וערבים המה, והעשירים יודעים היטב מה המה עושים.

והנה עיקר הסיבה מה שאין אנו מוצאים ורואים היטב אמיתות התפילה, הוא מפני חסרון התשובה ותיקון המעשים, כי התשובה היא יסוד ושורש התפילה, ובלעדי התשובה וחיפוש המעשים לתקנם אין שום ממשות בתפילה, כי זו היא התכלית מצרותינו המגיעות לנו, שנשוב מדרכנו הרעיות ונתפלל לה' כמו שכתוב נחפשה דרכנו ונחקורה ונשובה עד ה'.

והנה נראה תמיד, שכאשר מגיעה איזו צרה לאדם, מיד הוא יודע באמת שצריך להתפלל, אבל אז הוא שוכח העיקר של תפילה, ואינו משים על לבו לחפש אחר דרכיו ולחקור אותם היטב, ע"כ אינו רואה תועלת גדולה בתפלתו, וכן הוא מנהגו של עולם, ע"כ הושרש בליבות בני אדם מיעוט אמונה בתפילה, ומפני זה חדל העולם בעת צרה לדרוש את ה' והולכים תמיד לבקש אלוהים אחרים, אשר לא יועילו ולא יצליחו.

ועוד יש לומר בענין זה: כי כל תפילה עושה פירות ולא תשוב ריקם, ואם לא ימלאו לו מה שהוא מבקש, תהיה לו איזו תועלת גם במה שהוא מבקש וגם בעניינים אחרים, ועל זה אנו אומרים בתפילה שמע קולנו, ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו, לאמור: אף אם אין אנו ראוים שתתמלא בקשתנו, אבל אל תשיבנו ריקם מלפניך, ותהיה תפלתנו לתועלת לנו באיזה ענין שיהיה, ע"כ אל יחלש דעתנו מלהתפלל תמיד, אף אם אין אנו רואים שהתקבלה תפלתנו כמו שהיא.

נא לעורר רחמי שמים מרובים להצלחת המערכה בארץ הקודש ולבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן!!!

עלות העלון לשבת: 220 ₪ בלבד | ניתן להעביר לחשבון 61135 | סניף 56 | בנק 11
תפוצת העלון: בני ברק, פתח תקווה, אלעד, תל אביב, אחיסמך, מודיעין עילית, רחובות, ואשדוד

גליון הפרשה על פרשת השבוע יוצא פעם בשבועיים - בתפוצת המייל בלבד!

העלון יוצא פעם בשבועיים | הערות / הארות / הצטרפות לתפוצת המייל - ניתן לשלוח למייל: shch3910@gmail.com

מקורות | הכרת הטוב: הרי"י פוזן שליט"א - אוהילה | טור - ספריא | סידור תהילה לדוד עם פסקי הגר"ד פיינשטיין זצוק"ל | הגר"ש הומינר זצוק"ל - עולת תמיד | הגר"ב עפשטיין זצוק"ל - ברוך שאמר | הגר"ד יפה זצוק"ל - לעבדך באמת | הרי"י לוגאסי שליט"א - ברומו של עולם על התפילה - מכון תורת אמת | הגר"ש רוזנשטיין זצוק"ל - נובהרדוק - אהבת מישרים - הרב שמעון מורדוכוביץ זצ"ל - ניו יורק תשי"ח | ה"ר"א רוזנבלום שליט"א - דרשו || היברו בוקס החדש || ביהמ"ד מאור שרגא אלעד || הרב דב רובין שליט"א

